

'Van U is de toekomst' is de titel van de visienota 2020 waarin 'leven van genade' centraal staat. Wij hoeven de kerk niet te redden, stelt de visienota; God zelf draagt zorg voor zijn zending. Durven we ons als christenen steeds weer te laten roepen, en God te volgen op Zijn weg door de wereld? *woord&weg* vraagt het jonge ambtsdragers.

Deze keer: **Yoeri Braamse**,
voorzitter diaconie Protestantse
Gemeente Wolphaartsdijk

“Als je ergens bij wilt horen, moet je verantwoordelijkheid willen dragen”

Naam: Yoeri Braamse

Leeftijd: 28 jaar

Lid van: de Protestantse
Gemeente Wolphaartsdijk

Ambt: voorzitter van de diaconie

Dagelijks leven: zelfstandig
ondernemer in vloeren

Favoriete bijbeltekst:

*Al is het donker om me heen, de
Heer is mijn licht. (Micha 7,8)*

“Als het even niet zo lekker loopt
allemaal, weet ik dat God dichtbij is.
Aan het eind van de tunnel brandt
licht. Dat geeft troost.”

Wat bezielt je om ambtsdrager te zijn?

“Als je ergens bij wilt horen, moet je er ook verantwoordelijkheid voor willen dragen. Dat is voor mij heel vanzelfsprekend. Op mijn 15e ging ik met een diaconale reis naar Oekraïne, en van daaruit kwam ik in de Roemeniëgroep in mijn gemeente terecht. Die bestaat nog steeds. We ondersteunen een verzorgingshuis en een medicijnfonds van de plaatselijke kerk in een dorp in Roemenië. Vanuit die groep werd ik gevraagd voor de diaconie. Ik hoefde daar niet over na te denken, en zei meteen ja.”

Wat betekenen geloof en kerk voor jou?

“Ik ben opgegroeid met de kerk en heb me er altijd thuis gevoeld. Het is een vast onderdeel van mijn leven en een rustpunt in de week. Pas als ik naar de kerk ga, is het zondag. Ik hou van het samenzijn, het gemeente-zijn. Het omzien naar elkaar is hier heel sterk, in een dorp als het onze kennen we elkaar allemaal. God heeft ook een plek in mijn leven, ik heb het gevoel dat Hij een plan voor mijn leven heeft.”

“Pas als ik naar
de kerk ga, is
het zondag”

De aanwezigheid van mensen onder de 40 jaar wordt gezien als de sleutel tot toekomstbestendigheid. Hoe zit dat in jouw gemeente?

“We hebben rond de 600 leden in de kaartenbak. Het aantal mensen onder de 40 jaar is erg klein. We hebben ruim een handvol jonge gezinnen, en dus ook maar weinig kinderen. Dat is schraal. We zijn daar als kerk niet al te somber over. We doen ons best om degenen die er zijn te behouden. We hebben kinderwerk, zoals een crèche, kindernevendienst en kerk-op-schootdiensten. En op woensdagmiddag zijn we open voor kinderen van de basisschool, ook voor kinderen van buiten de kerk. Ze krijgen een verhaal en kunnen knutselen.”

Spreek jullie in de kerkenraad over de toekomst van de gemeente?

“De toekomst van de gemeente is altijd wel een item. We hebben wel een duur kerkgebouw met veel onderhoud en dus veel kosten. Nog niet zo lang geleden hebben we de kerk verbouwd om deze meer open te kunnen zetten voor het dorp.”

Ben jij het type dat de kerk wil redden of laat je je meenemen in de beweging van Gods Geest?

“Ik laat me graag meenemen door Gods Geest. Ik zou de kerk als het nodig is graag

redden hoor, als ik maar zou weten hoe. Als het gaat om een tandje bijzetten wil ik dat zeker doen. Als ik iets kan betekenen en kan helpen, graag. Maak het concreet, en ik ben erbij.”

Het is 2051 en jij bent 58 jaar. Wat hoop je op zondag in de kerk aan te treffen?

“Ik hoop op veel jonge kinderen in de kerk, dat geeft altijd veel elan en verbinding. Dat merk ik nu ook. De kleine kinderen komen aan het eind van de dienst de kerk in, bij het zingen van het laatste lied. Het vergroot de betrokkenheid, en je creëert zo een gemeente waar kinderen helemaal bij horen. En verder hoop ik dat we dan nog steeds een warme en levendige gemeente zijn waar het kerk-zijn niet ophoudt na de zondagse dienst.” 🐦

“Op woensdagmiddag zijn we open voor kinderen van de basisschool”